

SINDROME D'INMUNODEFICIÈNCIA FELINA I LEUCÈMIA FELINA

INMUNODEFICIÈNCIA FELINA

El Virus de la Immunodeficiència Felina (VIFe) és un retrovirus que comparteix moltes propietats amb el virus de la immunodeficiència humana (VIH), però no es transmet a les persones.

En gats, pot causar una síndrome d'immunodeficiència que provoca un major risc d'infeccions oportunistes, malalties neurològiques i tumors.

En molts gats infectats pel Virus d'Immunodeficiència, no es produeix una malaltia clínica important i, amb cures adequades, els gats poden viure molts anys. De fet, molts d'ells moren de vells i per causes no relacionades amb aquesta infecció.

LEUCÈMIA FELINA

El Virus de la Leucèmia Felina (VLFe) és un retrovirus molt més patogènic que el VIFe. Aproximadament, el 50% dels gats infectats que viuen en comunes de gats moren abans dels 2 anys i el 80% abans dels 3 anys, però aquestes estadístiques són menors en els que viuen a l'interior de cases. Amb cures adequades, molts gats infectats pel Virus de Leucèmia Felina que no surten de casa poden viure molts anys i amb alta qualitat de vida.

La decisió de tractar o eutanasiar un gat mai hauria de basar-se exclusivament en la presència d'una infecció per VIFe i/o VLFe, i qualsevol malaltia dels gats afectats podria no estar relacionada amb aquests dos virus. No obstant això, en tots els gats sans o malalts, s'hauria de conèixer la presència de la infecció per determinar les millors estratègies de control de la seva salut a llarg termini.

Cura de gats infectats per retrovirus:

El consell més important per allargar la vida d'un gat infectat pels virus d'Immunodeficiència i/o Leucèmia felines és 'mantenir-lo sempre dins de casa'. Això no només serveix per prevenir el contagi a gats del veïnat, sinó per prevenir l'exposició dels nostres gats a les infeccions que porten els gats de carrer. Això és molt important perquè, en gats infectats pel Virus d'Immunodeficiència Felina, les infeccions secundàries no només causen malalties, sinó que, a més, permeten que el de Leucèmia progressi més ràpidament.

A més, els experts consideren que els gats infectats pel Virus d'Immunodeficiència no haurien de ser vacunats si estan sempre dins de casa. No només per la immunosupressió que pot produir la vacuna, sinó també per l'activació del virus del que pot produir la mateixa vacuna. Si els gats amb Immunodeficiència estan estrictament dins de casa, el risc d'infeccions secundàries és menor que els possibles efectes adversos de les vacunes. En canvi, els gats infectats pel Virus de Leucèmia Felina haurien de rebre les vacunes de rutina i, probablement, amb major freqüència que la recomanada per a gats sans.

Els gats infectat per VIFe i VLFe haurien de ser revisats pel veterinari com a mínim cada sis mesos. Els mascles i les femelles infectats haurien de ser esterilitzats per reduir el desig que tenen de sortir relacionat amb el zel i per evitar baralles entre animals.

Davant d'un gat infectat i malalt, una ràpida i adequada identificació de qualsevol altra malaltia secundària és essencial per aplicar un tractament ràpid i amb èxit. Per això, les proves diagnòstiques s'han de fer al més aviat possible.